

SUURATU R-RAHDI (13)

Ó sọ kalẹ̀ ni Madinah.

Aáyàa rẹ̀ sì jẹ́ ogóji átí mēta (43).

Ní orúkọ Allaahu, Olópò àánú, Aláànú jùlò.

1. Alif, Laam, Miim, Rọọ (Allaahu nikan ni Ó mọ itumọọ wọn). Iyẹn ni àwọn àmì Ìwé-Mímọ nàà, àti èyí tí wọn sọ kalẹ̀ fún ẹ látí ọdọ Olúwaa rẹ, ọdodo ni sùgbón ọpọlọpọ awọn ènìyàn ni kò sì gbàgbó.

2. Allaahu ni Ènì tí O gbé àwọn sánmọ ga láísí ọpọ kan tí ẹ fojú rí. Lẹyìn nàà Ó gúnwà lóri Al-Arsu, Ó sì tẹ ọ̀dòrùn àti ọ̀súpá lóri ba. Olúkúlùkù yóò máa rìn lọ títí di àkókò tí (Allaahu) fún wọn. Òun n ẹ ètò ohun gbogbo, Ó n ẹ àlàyé àwọn àmì nàà nítorí kí ẹ lè ní àmòdájú pé èyin yóò pàdé Olúwaa yín.

3. Òun (Allaahu) sì ni Ó tẹ ilẹ̀ (ni perese), Ó sì fí àwọn òkè sí oríi rẹ àti àwọn odò, Ó sì ẹ àwọn èso ni oríṣí méjì takọ-tabo. Òun n fí ọ̀ru bo ọ̀sán. Dájúdájú àwọn àmì wà nínú un èyí fún àwọn ènìyàn tí n ronú,

4. Àwọn oríṣíríṣí ọ̀nà sì wà lóri ilẹ̀ tí wọn kò jìnnà sí araa wọn, àti àwọn ogbà oko (tí wọn gbìn) àjàrà àti àwọn irúgbìn (mìrán) àti dàbínù tí wọn jọraa wọn àti àwọn tí kò jọraa wọn, tí (Allaahu) sì n fún wọn ní omi kan nàà; A sì jẹ́ kí apákan dára ní jíjẹ ju apákan lọ nínú un wọn. Dájúdájú àwọn àmì àrìwòye wà nínú un iyẹn fún àwọn ènìyàn tí wọn n ẹ lààkàyè.

5. Tí ó bá sì jẹ́ iyàlẹnu fún ẹ, iyàlẹnu ni ọ̀rọọ wọn (tí wọn wí pé): Njẹ nígbà tí àwa bá tí di iyèpè tán ni àwa yóò tún di ẹ́dà titun bí? Àwọn wònyẹn ni àwọn tí wọn ẹ àìgbàgbó sí Olúwaa wọn, àwọn nàà ni ẹ̀wọn wà ní ọ̀rùn-un wọn, àwọn sì ni èrò iná, inú un rẹ̀ ni wọn yóò wà gbére.

سورة الرعد

مدنية وآياتها ثلاث وأربعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْجُ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ

أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

كُلٌّ تَجْرَىٰ لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ

الْأَيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ

الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ

كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رِزْقَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَىٰ اللَّيْلُ

النَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ ۖ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَبٍ

وَزَرْعٍ وَخَلِيلٍ صِنَوَانٍ ۖ وَغَيْرِ صِنَوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ

وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ۚ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ ۖ وَإِنْ

تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ۖ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَءِنَّا لَفِي

خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ

وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلُلُ ۖ فِي أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾